

פתח דבר

בשבח והודיה להשי"ת על חסדו הגדול, אשר זיכנו בשמחת נישואי צאצאינו החתן הרב שמואל שיחי' עב"ג מרת זעלדא שתחי', הננו מתכבדים בזאת להעניק תשורה - מזכרת לבני המשפחה ולאורחים הנכבדים שי', כהבעת תודה על שהואילו להשתתף בשמחתנו.

בקובץ זה הבאנו:

- א. מכתבים מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו להורי אבי החתן.
 - ב. תמונות מחתונת הורי אבי הכלה - בה זכו שכ"ק אדמו"ר יסדר קידושין.
 - ג. קובץ סיפורים מאת המשפיע הרה"ח ר' פנחס ע"ה קארף שנרשמו מפיו ע"י החתן שיחי'.
 - ד. מכתב בפרסום ראשון מאת הרה"ח ר' יחזקאל פייגין הי"ד בנוגע להכרח שבכתיבה לרבי.
- יהי רצון שיוזכו החתן והכלה לחיים מאושרים בכל בגשמיות וברוחניות וברוך ישרים יבורך - בבנים ובכנות עוסקים בתומ"צ, עדי נזכה להתגלות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

הורי הכלה
הרב משה וברכה לאה ששונקין
ממולה

הורי החתן
הרב משה וחנה ויים
רחובות

מכתב מכ"ק אדמו"ר לסב החתן
לקראת השנה החדשה

ווייס-לוד
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

כ"ה, ימי הסליחות, ה'תשל"א
ברוקלין, נ.י.

הפק"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה ישעי' שי'

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברכתי, לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה
טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמים וברוחניות.

בברכה

ועוד ועיקר: גם (סיומו של) חודש מנחם-אב (שבו מברכים חודש אלול, ובו חל יום
א' דר"ח אלול) שייך כבר לחודש (אלול ו)תשרי (התחלת חדשי החורף), כידוע מנהג
ישראל שמחמשה עשר באב ואילך מברכים איש את רעהו בברכת כתיבה וחתימה
(וגמר חתימה) טובה"

(ספר השיחות תנש"א ח"ב עמ' 770)

מכתב מכ"ק אדמו"ר לסב וסבת החתן
לרגל קישורי התנאים

חיים קריה גה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ה' טבת תשכ"ד
ברוקלין

האברך הו"ח אי"א נו"נ מלאכה
מלאכה שמים וכן
מה נישעו ש
וב"ג הי

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אודות קשו"ת שלהם
בשעה טובה ומוצלחה,

הנה יה"ר מהשי"ת שיהי' בשעה טובה
ומוצלחה ולבנין עדי עד על יסודי החורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבהורה זוהי חורה החסידות.

בברכת מיל טוב

לחשאלה אודות מקום דירחם לאחרי החתונה
בקרוב בשטומ"צ יש להחענין שתהי' בקריה גה.
והרי שניהם מצליחים שם בעניני חינוך עמה"ק
וחסידות, בעזהשי"ת.

מכתב מב"ק אדמו"ר לסב וסבת החתן
לרגל חתונתם

וי"ס" בה י"ם

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

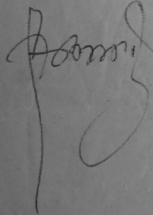
ב"ה, ג' אדר השכ"ד
ברוקלין

האברך הו"ח אי"א נו"נ וכו'
הרב ישעי' שי'
וב"ג הי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן החונתם
ליום ב', י"ח אדר הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכה מזל טוב
מזל טוב ושחיה בשעה טובה ומוצלחה ויבנו בית בישראל
בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים
במאור שבחורה זוהי תורת החסידות.

בברכה מזל טוב מזל טוב

RECEIVED
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N.Y.
TEL. HYACINTH 3-9250

770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N.Y.

מכתב מ"ק אדמו"ר לסבתו של החתן

ויס-כה ים

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מונחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

כ"ה, יא' מנ"א תשכ"ד
ברוקלין

מרת רינה תחי'

ברכה ושלום!

במענה למכתבה מנ"א.

בעת רצון יזכירה על הציון הק' של
כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה כב"מ זי"ע, למילוי
משאלות לכבה לטובה ככל הענינים שכותבת.

התקוה חזקה שפעילה כהפצת היהדות
בסביבה, ונוסף על העיקר אשר ואהבת לרעך כמוך
כלל גדול בתורה, הרי זה גם הדרך לקבלת הברכה וקבלת
בשענין אודותו בכתבת, ויהי רצון שתבשר טוב בכל
האמר.

בכרכה לכשו"ט

כשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

בחלק מהמכתבים הנ"ל הוסיף כ"ק אדמו"ר הגהות בבתי"ק:

במכתב לסב החתן לקראת השנה החדשה:

הפ"נ נתקבל.

במכתב לסבתו של החתן:

בפסקה המתחילה במילים "בעת רצון":

הוסיף הרבי פסיק לפני "למילוי משאלות לכבה".

באותה פסקה:

הוסיף הרבי את האות ה' בתחילת המילה "עניינים" - "העניינים"

בפסקה המתחילה במילים "התקווה חזקה":

לאחר המילים "ואהבת לרעך כמוך" הוסיף הרבי "הוא כלל גדול בתורה".

באותה פסקה:

לאחר המילים "לקבלת הברכה" הוסיף הרבי "וגם" ותיקן את המילה הבאה ל"בענין" ע"י שינוי האות ה' לאות ב'.

להעיר שחתימת המכתב נעשתה ע"י הרבי בשם המזכיר (שכביכול חתם בשם הרבי). ניתן לראות זאת בהשוואה

למכתבים אחרים עליהם חתם המזכיר הרב סימפסון ע"ה.

הרבי מסדר קידושין בחתונת הורי אבי הכלה - הרב אברהם יצחק ומרת שרה
רבקה שיחי' ששונקין - י' תמוז תשכ"ב

טיפורים מפי המשפיע החסידי הרה"ח ר' פנחס ע"ה קארף

“האם אכן גדלתי?”

✎ תמיד היה ידוע לי על מכתב מילדותו של הרבי, בו הרבי כותב לסבו ר' מאיר שלמה “אבי ואמי מחייבים אותי לאכול, אך אינני רוצה. הנני בן שאיננו שומע בקול אביו ובקול אמו אך לא זולל וסובא..”. אבל כיון שלא ראיתי המכתב, לא היה בסיס טוב לכך.

עד ששמעתי מר' מענדל מרוזוב^א שסיפר, שפעם אמו של הרבי הרבנית חנה התאוננה באוזני אימו של ר' מענדל מ' ברכה מרוזוב ע"כ שבנה לא אוכל. מ' ברכה החליטה לסייע והגיעה לבית הרבי ואמרה לו “מענדל'ה תאכל ע"מ שתגדל”. לאחר שנים כאשר נכנסה ליחידות אצל הרבי, נעמד הרבי על המקום ואמר “נו, האם אכן גדלתי?”^ב.

מי יתיר עגונות?

✎ פעם אמר ר' נחמיה מדוברובנא לאדמו"ר הצ"צ שברצונו לנטוש את לימוד הנגלה ולהתמסר לגמרי ללימוד החסידות. ענה לו הרבי: “ומי יתיר עגונות, גסי הרוח שאינם לומדים חסידות?!”.^א

א. בשנת תרע"ח עברה משפחת מרוזוב מקרמנצ'וג ליקטרינוסלב.

ב. הובא (בשינויים קלים) בספר שנים ראשונות ע' 124.

ר' ניסן נעמענאוו

יו"כ בבית המרזח

פעם ישב ר' ניסן בתפיסה ויצא לחופשי ממש בערב יוה"כ. בראותו אשר לא יספיק להגיע למקום יהודי עד לכניסת היום, נכנס אל בית המרזח הסמוך, הלך אצל הקיר, והתפלל בע"פ את כל תפילות יוה"כ.

כשר' ניסן נכנס "לא מוכן" לרבי

ר' ניסן היה צריך להיכנס ליחידות. כשהגיע המזכיר לבשר לו שהגיע תורו, ביקש לדחות קצת את היחידות ע"מ שיוכל להתכונן יותר טוב. וכך ארע הדבר שוב ושוב עד שכבר לא הייתה אפשרות לדחות.

הפטיר ר"נ ואמר "נו, אז נאלץ להיכנס לרבי לא מוכנים..". וזאת לאחר כל ההכנות המרובות שעשה..

מכאן לומדים שאין אפשרות להיות **באמת** מוכנים לעמוד מול הרבי וצריך רק לעשות מה שאפשר.

לא נולדנו חסידים

כאשר למדנו בברינאו יצאנו שלושה בחורים לרחוץ בבריכה הסמוכה לשיבה. הדבר היה שלא באישור ההנהלה. כאשר חזרנו לשיבה קרא ר' ניסן לא' הבחורים ושאל אותנו ע"כ והבחור הכחיש. ר"נ אמר לו שיקרא לי

ונראה מה אומר. הבחור הספיק לעדכן אותי שהוא הכחיש (כדי שנתאם גירסאות..), ואני, כמובן, בכדי לא להפליל את חברי הכחשתי ג"כ.

ר"נ ממש כעס על החוצפה שלי לשקר ואמר שאף שאוכל לישון בישיבה מחוסר מקום אחר, אך לא אוכל לאכול וללמוד בה. לאחר מכן נכנסתי אליו שוב ואמרתי לו (כדי לא לקשר לחברי) שאמנם אכן הלכתי לבריכה, אך הייתי לבד ולא היה זה עכשיו אלא בפעם אחרת וגם אז לא ידעתי שאסור, ור"נ החזיר אותי לישיבה.

במילים אחרות - אף אחד לא נולד חסיד ועל כל אחד לעבוד על עצמו.

איגוד תלמידי התמימים

ביחידות הראשונה שלי אצל הרבי - זה היה לערך בתשי"ג, בתקופה בה דיבר הרבי באופן חזק על ארגון את"ה ועל התנאים והפעולות שעל חברי הארגון לעשות - אמר לי הרבי, שבוודאי הנני נותן מטבע בכל יום לצדקה כחלק מתנאי החברות בארגון את"ה ולכן (בקשר עם יום ההולדת) אוסיף עוד מטבע בכל יום.

ר' איצ'ה דער מתמיד

שמירת העיניים - שמירת המחשבה

היו שני חסידים ר' איצ'ה דער מתמיד ור' דוד האראדאקער.

כשר' איצ'ה היה נכנס לרכבת היה רץ מיד

אל הספסל האחרון ותוחב את ראשו בחלון ע"מ שלא להביט היכן שלא צריך.

לעומתו ר' דוד האראדאקער היה מתיישב במקום הראשון שראה מבלי להביט מיהו היושב לצידו והיה מיד שוקע במחשבותיו עד סוף הנסיעה.

למה לא לנסוע לרבי

ר' אהרן יוסף בליניצקי

ר' אהרן יוסף בליניצקי היה איש מיוחד ושמימי וכפי שהרבי אמר לאחר שיצא מהיחידות, שמזמן לא הייתה לו כזו יחידות חסידית/שמיימית.

הוא בכלל לא רצה לנסוע לרבי באומרו שליד הרבי ישנם מספיק ד"א ומדוע צריך הוא להוסיף עוד אחד?

ר"ת הוא כבר מניח??

פעם בהיותי בצרפת היה פסח אחד שנשארו לאבי כמה מצות שמורות ואמר לי שאוכל לקחת ממנו כמה. ר' אהרן יוסף היה שם ומיד הזדעק: ר"ת הוא כבר מניח??...

בן יחיד?

פעם (כנראה היה זה אחר פארבריינגען וכיו"ב) בסדר חסידות בבוקר הייתי הבחור היחיד שנכח בזאל. לפתע הרבי נכנס וכשראה שאני היחיד בזאל שאל בחיוך "האם אתה בן יחיד?!"

מלמד הינו שליח!

אחרי החתונה שימשתי בתפקיד מלמד בחיידר ורציתי לצאת לשליחות. הכנסתי פתק לרבי והרבי ענה "הרי זו (המלמדות) ג"כ שליחות!"

דעת זקנים

כשהרבי היה רוצה לבטא לזקנים שאינו מתחשב בדעתם, היה לזה כמה פעמים ביטוי מיוחד. באחת ההתוועדויות הסתובב הרבי לר"א סימפסאהן תוך כדי ריקוד על המקום ושמט את כובעו של ר"א על מצחו (ר"א המשיך לרקוד עם הכובע על פניו).

בפעם אחרת ניגש ר"פ מאצקין לבקש ברכה לרפו"ש עבור כלתו, והרבי בירך. באמצע הפארברענגען הוא קיבל דיווח שמצבה הוחמר והוא ניגש פעם נוספת לרבי. הרבי שמט את כובעו על מצחו ואמר לו "מכיוון שלך אין אמונה, היא צריכה לסבול?!"

הוראה מעשית מספר התניא

הרב פנחס טייץ

היה רב לא חסיד בשם הרב טייץ שנסע לרוסיה עוד בשנים הקשות. הוא ידע שהאיש שיש לו הכי הרבה שליטה שם ע"י חסידיו, זה הרבי. לכן לפני שנסע נכנס לרבי ליחידות ע"מ להתיעץ.

בסוף היחידות נתן לו הרבי ספר תניא ע"מ שייקח אותו עמו לרוסיה. הוא לא ממש ידע לשם מה נתן לו הרבי את הספר..

כשהגיע אל החסידים והראה להם ספר תניא מהרבי, התרגשות עצומה הייתה בקהל. א' החסידים לקח את התניא ופרץ בצעקה נרגשת. הוא סיפר שכבר זמן רב הוא מתלבט בשאלה קשה של חיים ומוות - האם להגיש בקשה לצאת מרוסיה, דבר שהיה מסוכן בימים ההם, או להימנע מכך ולהישאר, דבר מסוכן לא פחות. וכעת כשפתח את התניא מצא בא' העמודים קיפול קטן ובדיוק שם הוא מוצא תשובה לשאלתו, ממש תשובה מהרבי! הרב טייץ השתומם וחשב בליבו: איזה חב"דניקים משוגעים...

לאחר מכן המשיך לעוד מקום של חסידים ושוב נשנה המחזה. גם שם מצא אחד החסידים קיפול נוסף במקום אחר וראה ג"כ תשובה לשאלה הרת גורל. כשחזר הרב טייץ ל-770 והחזיר לרבי את התניא, הנה עוד בטרם עוברו את מפתן הדלת שמע את הרבי שואל אותו: "האם הם שמו לב לקיפולים?"

שטות דקדושה

❧ בליובאוויטש באופן כללי לא היו הבחורים מתוועדים לבד, אלא רק יחד עם משפיע. היו זמנים מאוד מסויימים כגון חוה"מ סוכות שהיו מתוועדים הבחורים ביניהם.

באחת ההתוועדויות האלו, ישבו הבחורים ודיברו אודות מה שכתוב בחסידות על הניסיונות שיש בעוה"ז וכיצד מתמודדים וכו'. א' הבחורים קם ואמר שהוא כלל לא מבין על מה הם מדברים, הוא לא רואה שום העלם והסתר, יש חסידות ולומדים ומתפללים וכו' וכו'.

סיפרו, שאותו בחור לא היה גר בליובאוויטש, כלומר הוא לא היה גר קרוב לרבי איפה שאלוקות בגילוי, אלא בעוד אחת מעיירות רוסיה. ובביתו גופא, משפחתו לא היו כ"כ פרומער'ס, ואימו ואחותו כל הזמן היו מציקות לו ומנסות לקחת אותו איתן לתיאטרון וכו'. א"כ איך יכול להיות שלאחרי כ"ז הוא עדיין לא ראה נסיונות?

והסבירו, שכשהגיעו להציק לו בביתו, הוא לא התווכח איתם. אם היה מתחיל להתווכח, היה שומע את הצד שלהם ואולי אפילו נופל ר"ל. ורק בגלל שהוא בכלל לא נכנס לויכוח, אלא פשוט דבק בדרכיו "אני משוגע וזהו" הצליח להתמודד ואפילו לא לשים לב לקשיים שמסביב...

ההוראה מהיחידות הראשונה

❧ ביחידות הראשונה שלי אמר לי הרבי: "מדארף ליגן זיך אין עניינים המשמחים..."

ברכה על טלית קטן מהלילה

בנוגע לברכה על הציצית שנשארה מהלילה שמעתי מחסידים שפעם אדמו"ר הריי"צ התוועד כל הלילה וכשהגיע הבוקר אמר שכעת ילכו למקוה ולאחר מכן יברכו על הציצית (משמע שההפסק בזמן הטבילה מועיל לברכה על אותה ציצית).

הסיפורים דלהלן שמענו מהרב קארף ע"ה בהיותו בבית הרפואה:

עכשיו אתה מגיע לומר דעות?

שבת פרשת שמיני תשי"ב קראו לה "שבת הגדול" מפני שהרבי התוועד כמעט עד מנחה. ר' שמואל לויטין (שלא היה בפארבריינגען) נכנס להזכיר להתפלל מנחה והרבי אמר לו "בשעת המאמר לא היית ועכשיו אתה מגיע לומר דעות?".

חסידות מחייבת

אהרן יוסף בליניצקי לא אהב התפעלות. כשר' שמערל גוראריה הגיע מהרבי לפריז, הלך ל"לשכה" ואני בדיוק הייתי באזור. הלכתי לשם והוא הביא שיחה מהרבי (אפשר זו של שבת הגדול הנ"ל). את הדפים הוא הביא בבלגן בלי סדר וכולם קפצו לחטוף.

מיד צעק עליהם אהרן יוסף "מה אתם קופצים? אתם יודעים בכלל מה כתוב שם? כתוב שם שצריך ללמוד ולהתפלל (וממילא זה לא כ"כ מעניין אתכם..)!"

ר' ישראל נח בליניצקי

והשיב לב אבות על (ידי) בנים

לר' ישראל נח בליניצקי (ישראל נח הגדול) היה חתן בשם מאג'עסקי ובחיצונות הוא לא היה חסיד. הרבי אמר לו "כולם חושבים שאתה מתנגד והשווער שלך חסיד, אבל באמת אתה חסיד ותפעל עליו שיהיה ג"כ חסיד" (שמעתי מר' ישראל נח בעצמו).

עד"ז היה בחור שעמד על ספסל בהתוועדות אצל הרבי. הרבי אמר לו "תפעל על אביך שיהיה חסיד ואז גם אתה בד"מ תהיה חסיד".

ר' ישראל נעוועלער (לוי)

מזה לומדים עד כמה אין לנו מושג מהו חסיד אמיתי שזה כלל לא תלוי במראה החיצוני וכו'.

האתכפיא ששינתה לגמרי

ר' ישראל נעוועלער עמד פעם בפארבריינגען של הרבי הרש"ב והיתה צפיפות גדולה. באמצע מישהו הסתובב בין

החסידיים וחילק מים. כולם פשטו את ידם לקחת וככה גם ר' ישראל. הרבי הרש"ב ראה אותו ואמר לו "איך וויל אויך. האלט זיך איין". ואמר ר' ישראל, שמהאתכפיא הזאת הוא השתנה לגמרי.

הרבי מתוועד עם התמימים מצרפת

✿ הרבי הריי"צ ביקש מר' ניסן לשלוח לו עשרה בחורים מצויינים מהישיבה בברינואה שיגיעו ללמוד ב-770. חמישה מהם הוא שלח לפני י' שבט וחמישה אחרי.

בין אלו שהגיעו לפני י' שבט היה אחי. ובהגיע ב' ניסן (השי"ת) ביקש מהרבי להתוועד והרבי אמר שיתוועד בב' אייר (ובאמת הרבי התוועד אז ואמר שיחה מיוחדת לבחורים כידוע).

נוסעים ל"סבא"

✿ בחדרים בהם למדנו ברוסיה, לא היינו לומדים כל היום ביחד, אלא בתחילת היום היינו מתאספים לשמוע שיעור מהמגיד שיעור (שבחלק מהזמן היה זה אבי) ולאחר מכן היינו לומדים כל אחד בביתו. היה פחד מכך שלא הלכנו לשקאלע ולכן כשבחורים היו רואים שוטרים מתקרבים הם היו בורחים.

היתה שם ג"כ ישיבה של מתנגדים, ואת א' מהם חטפו באמצע השוק והכניסו אותו לרכב. לאחר זמן קצר השתחרר וסיפר ששאלו אותו על ר' ניסן...

בעקבות סיפור זה ועוד סיפורים דומים אבי עזב את רוסיה עם כל המשפחה. במהלך הנסיעה כששאלו אותנו לאן אנו נוסעים, היינו עונים בפשטות כי אנו "נוסעים לסבא", כוונתנו הייתה כמובן לרבי, אלא שהיה זה סכנה נוראה לומר זאת, היה מונח אצלנו בפשטות כי מטרת נסיעתנו היא להתראות עם הרבי.

התעכבנו מספר שנים בצרפת, ובשנת תשי"ג הגענו לרבי, אבי שכר ולבסוף קנה דירה ברחוב קינגסטון בה אנו מתגוררים עד היום.

התייחסות מהרבי הריי"צ לבר המצווה

✎ כתבתי לרבי הריי"צ לפני הבר מצוה, יחד עם ר' צבי הירש ליפשי שהיה בחור מבוגר יותר. שאלנו חסיד מה הנוסח וכתבנו.

לא ידעתי שצריך לציין את זה שיש לי בר מצוה אז לא כתבתי, כך שלפועל המכתבים שלנו היו זהים. לפועל קיבלנו תשובות שונות. החסידים אמרו שזה שקיבלתי תשובה שונה ממנו זה בגלל הבר מצוה שלי (למרות שהרבי לא התייחס לכך במפורש).

כתיבה לרבי - תשי"א

✎ בערב ר"ה תיש"א הייתה התלבטות אם לכתוב לרבי. היו כאלה שכתבו. אני לא כתבתי אבל אחים שלי כתבו.

הפעם הראשונה שאני זוכר שכתבתי לרבי, זה היה בערב ר"ה תשי"ב (לא בבירור אבל כך בפשטות זכור לי) אבל ביום הולדת שלי באותה שנה אבי כתב בשבילי ורק שנה לאחר מכן כתבתי בעצמי.

שליחות למונטריאול

הגעתי לרבי בפעם הראשונה בתשי"ג ונשארתי עד תשט"ז. אז ניגש אלי הרב חדקוב ואמר לי בשם הרבי שלכאורה נראה שזהו דבר נכון לנסוע למונטריאול (הכוונה לשליחות - אז עוד לא היה כ"כ השם הזה).

דברים בטלים במחשבה

חסיד א' היה חולה ולא יכל להתפלל בדיבור והתפלל רק במחשבה. הוא שאל את א' הרביים שלפ"ז יוצא שהמחשבות זרות שלו ה"ה כדברים בטלים ומה יעשה עם זה?

ענה לו הרבי שבמחשבה ישנם שני עניינים. מה שיעלה במחשבה שלו כשיסתכל בסידור זה נחשב הדיבור שבתפילה והמחשבות הזרות שיהיו ה"ה רק כמחשבה.

זיין צוזאמען מיטן רבין אונטער איין דאך

חסיד מונקאטש שאל רוסי'שער חסיד בשביל מה הוא נוסע לרבי, האם זהו בשביל לשמוע כיצד הרבי מנגן? השיב לו הרוסי'שער: דער רבי איז ניט קיין חזן [=הרבי אינו חזן]!

שמא בשביל לחזות כיצד רוקד הרבי? ניסה שוב המונקאטשער את כחו. דער רבי איז ניט קיין טאנצער [=הרבי אינו רקדן]! באה התשובה.

אז עבור מה נוסעים אתם? התפלא המונקאטשער. ענה הרוסי'שער:
מטרת נסיעתנו היא "זיין צוזאמען מיטן רבין אונטער איין דאך
[=לשהות יחד עם הרבי תחת קורת גג אחת]!"

אור, מים, רקיע

בחודש תשרי תשי"ט הרבי ביאר במאמרים את העניין של "אור
מים ורקיע". התוועד אז אחד החסידים (הוא אמר את שמו, אך איני
זוכר) וביאר עניינים אלו בעבודת האדם.

ואמר ש"אור" קאי על הרבי, "מים" זהו חסידות, ו"רקיע" שעניינם
"אגלילו מיא" - קאי על עבודת התפילה שמוריד את לימוד החסידות
לחיי היום יום, שזהו עניין "אגלילו מיא".

הרב פנחס ע"ה קארף בהתוועדות חסידית

הכרח כתיבת מכתבים לרבי

מכתב הר"י פייגין^א להאחים ר' יוסף יצחק ור' יוחנן גורדון^ב.

ב' סיפורים נפלאים ששמע ר' יחזקאל מאדמו"ר מהוריי"צ ע"ד הפדיונות ששולחים חסידים לרבי וע"ד פעולת המחשבה.

לאחד שאמר לכ"ק אדמו"ר מהורש"ב: "רבי האט מיך אין זינען" - השיב לו הרבי: "האט מיך אין הארצין".

ב"ה ט"ז תמוז תרצ"ג

ריגא

אל כבוד ידידי הנכבד והנעלה וזו"ח אי"א מוהרריי"צ שי' שז"ב
ואל כבוד ידידי זו"ח אי"א מוהר"ר יוחנן שי' שז"ב גורדון
ברוקלין

שלום וברכה!

המכתב בצירוף שילוח הטשעק על סך 65\$ נתקבל ושלוח בזה הקבלות, והנני שולח הקבלות לאחיו הר"ש שי"ה להיות כי המכתב לא הי' ממנו בעצמו, ואולי נשתנה אדרעסתו כי זה כבר לא הי' ממנו בכלל מכתב.

בענין זה ראוי להעירך, אשר בכלל התמימים אשר למדו יותר חסידות מזולתם, עליהם להבין יותר הענין מצד אהבת ישראל בכלל ואהבת אחים בפרט ללמד דעה אשר אחרי כל דוחק המצב אצל כ"ק, ואחרי כל האמת האמור אשר חוב קדוש מוטל על כל [אשר] בשם חסיד יכונה, להשתדל בענין המעמד^ד.

א. המכתב נמסר לנו ע"י הרה"ת ר' אהרן לייב שי' ראסקין מתוך ספר 'הרי"ף' - מכתבי המזכיר הרב יחזקאל פייגין הי"ד שנמצא בשלבי העריכה, ותודתינו נתונה לו.

ב. היו חמשה אחים: ר' חיים שניאור זלמן, ר' אברהם, ר' שמואל, ר' יוסף יצחק, ר' יוחנן (גבאי בית המדרש ליובאוויטש שבליובאוויטש - 770 משך שנים רבות).

ג. לאחיו הר"ש שי' : ר' שמואל.

ד. המעמד: מזמן לזמן ומתקופה לתקופה נהגו חסידים לשלוח 'דמי מעמד' עבור הרבי, שהיה עושה בכסף כפי רצונו ולמען כלל מטרותיו. אודות נתינת 'דמי מעמד' ראה את שנלקט בספר 'מגדל עז' (כפר חב"ד, תשמ"מ) ע' שכו ואילך ('נתינה לגבוה - מעמדות'). 'היכל הבעש"ט' גליון ז ע' כ ואילך ('נתינה לגבוה - מעמדות' של צדיקים).

בכ"ז אין צריך להיות תלוי ענין הכתיבה לכ"ק לפרקים קרובים בענין שלוח מעות, וכי בשביל שלא בכל פעם יכולים לשלוח, אין צריכים למנוע מלכתוב, כי אחרי אשר גזירה העליונה גזרה להיות להרבה מאנ"ש בריחוק מקומי עצום אשר א"א להיות נוסעים, וצריכים להסתפק בהתקשרות ע"י המאמרים הנשלחים ובכתיבת מכתבים, כי הרבה נותן לענין להיות בזכרונו של כ"ק, כי אם האמת אשר כל אחד מאנ"ש חקוקים אצלו, ועולים בזכרונו, הנה לבד זאת אשר כל ענין צריך להיות ע"י התעוררות, והכתיבה בזה הוא ענין התעוררות.

(וכן הוקבע הדבר בסדר השתלשלות, וכן למעלה יותר, עד כי גם לפני הקב"ה הרי אנו אומרים פסוקי זכרונות, והרי ודאי אין שכחה לפני כסא כבודך, ובכ"ז זה גופא אנו צריכים להזכיר. וכמו"כ בצדיקים שהם בדוגמא שלמעלה צריך להיות ההתעוררות להזכיר על ענין הזכרון),

וע"פ פשוט הוא, אשר בעת הכתיבה עכ"פ עומדים בהתעוררות ובקשור הלב והמחשבה לרבו, ובוהו נעשים כלי זוכים להיות עולה בזכרון קדשו.

זכרני אשר פעם בליובאוויטש בעת הפארבריינגען (אינני זוכר אם הי' בשמחת תורה או ב"ט כסלו), אמר א' המסובין (יצא מעט מההגדרה ע"י השמחה יתירה) בזה"ל: "רבי האָט מיך אין זינען" [=תעלו אותי בזכרוכם], והשיב לו כ"ק אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע: "האָט מיך אין האַרצן" [=תעלה אותי בלבך], והי' זה מענה על בקשתו.

הנה לבד זאת, יש בזה ענין אחד אשר ראוי לידע אותו, אשר כיומיים לפני נסיעת כ"ק, שמעתי מכ"ק אדמו"ר שליט"א בזה ענין אשר פעל עלי רושם חזק, אשר לא אוכל עצור מבלי להודיע לידידי, באמת אותיות הכתב מעלימים בענינים אלו, וע"כ אבקש לקרא זה בשום לב שלא יצא ח"ו היפך הכונה.

והנה המדובר הי' בענין זה אשר מאחד לא הי' כבר זמן רב מכתב, שאלני כ"ק, אולי קבלתי ממנו איזה ידיעה, והוסיף לומר: חסידים וואָלטן וויסן ווי מיר איז איינג'אָז איך האָב ניט קיין ידיעה אַ זמן רב [=לו חסידים היו יודעים עד כמה צר לי בהעדר הידיעה מהם במשך זמן רב].

ה. ראה 'אגרות-קודש' אדמו"ר מהוריי"צ חלק ד ע' תלא. הועתק ב'היום יום' יד שבט.

נ. ב' תמוז נסע כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ למארינבאד ('אגרות-קודש' חלק ב ע' תקל), ושהה שם עד שלהי מנחם-אב ('אגרות-קודש' חלק טו ע' קסג. ע' קסט). - ראה 'מבוא' ל'ספר השיחות' תרצ"ב-תרצ"ה ע' לג ואילך.

והסביר הענין, וסיפר מעשה אשר פעם אחת ישב הרה"ג ר' יוסף ז"ל טומארקין הרב מקרעמענטשוג, בחדרו של אדמו"ר הצ"צ והעתיק תשובות או כתבים".

אצל הצ"צ היו שני חדרים, והוא ישב בחדר אחד ועל השולחן היו מונחים פ"נ הרבה, והיו מסודרים ביחוד, לא כולם ביחד, וכן המעות של הפ"נ היו מסודרים ביחוד.

והצ"צ התפלל אז בחדר השני, והי' הולך באמצע התפלה מחדר לחדר. פעם נגש האדמו"ר הצ"צ להשולחן שהיו מונחים הפ"נ ומשמש בחבילה אחת של הפ"נ כמברר, ולקח פ"נ אחד והניחו בחבילה השני', וכן לקח מהמעות שהיו מבוררים ג"כ בשני מקומות, וברר מטבע ממקום אחד והניחה בין האחרים.

בראות זה החסיד הנ"ל, הנה אחרי שהלך אדמו"ר הצ"צ לחדרו השני, לקח פ"נ אחד מחבילה אחת והניחו בחבילה השני' וערבו שם.

בעבור זמן קצר, יצא פתאום אדמו"ר הצ"צ ונגש להפ"נ וברר מהחבילה הנ"ל, ער האט געקליבן צוא ויסין די פ"נ [=בחר בין הפדיונות], עד שברר הפ"נ הנ"ל והניחו חזרה במקום שהי' מקודם.

[החסיד הנ"ל] בראותו זה, הנה כאשר הלך האדמו"ר, נסה עוד איזה פעמים לערב הפ"נ, והצ"צ בירר אח"כ.

כן סיפר לי כ"ק, והוסיף לומר, אשר לו סיפר המעשה הרשב"ץ ז"ל", וסיפר לו שהוא סיפר המעשה לפני אדמו"ר מהר"ש, ואמר לו (אדמו"ר מהר"ש), כי יש הפרש בהפ"נ מאלו אשר ודאי נגמר דינם לזכות וחיים, ובין אלו אשר ר"ל כו' (שצריכים קריעת גז"ד הנגמר) ובין אלו אשר תלויים. וביאר לו בזה עוד, אשר יש בזה ענינים וצירופים על כמה זמן נדחית כו'.

ז. רב בסוראז ואח"כ בקרעמענטשוג. מחסידי אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר מהר"ש. נולד בדובראוונא ח"י טבת תקע"ט - נפטר כ"ג תמוז תרל"ד ומ"כ בקיוב. ראה אודותיו: 'בית רבי' חלק ג פרק י. רשימת נכדו ר' דן תומרקין בירחון 'היהודי' (ניו יורק, טבת תרצ"ו) ע' 73 ואילך. ספר 'שו"ת מהר"י תומרקין' (הוצאת קה"ת, תש"פ).

ח. ראה 'אגרות-קודש' אדמו"ר מהורי"צ חלק ד ע' רמא: "בחורף שנת תר"י ישב הרה"ג ר' יוסף נ"ע תומרקין כשלושה חדשים בליובאוויטש, והוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק צמח-צדק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע קרבו מאד, והי' נתון לו להעתיק כמה תשובות וחדושי תורה בספרו צמח צדק שעוד לא נדפסו אז".

ט. החסיד ר' שמאל בצלאל בר' שלום שבתי ז"ל שעפטל. ראה תולדותיו - בקובץ 'התמים' חוברת א ע' סז (לה, א) ואילך. נפטר מוצש"ק נשא, אור ליום א' טו סיון תרס"ה. וראה גם אגרות-קודש שבהערה הקודמת.

והוסיף עוד כ"ק אדמו"ר שליט"א - אחרי סיפור המעשה הנ"ל, לומר, אשר כמו אשר דיבור ח"ו לא טוב הרי זה דבר המפורסם בדברי רז"ל עד כמה יכול להזיק לזולתו, הנה באמת כן הוא במחשבה אין אף העכערן עולם [=בעולם גבוה יותר].

וסיפר מעשה מהבעל שם טוב, איך שפעם אחת העביר ידו על פניו של אחד מתלמידיו, וראה התלמיד פתאום איך שאחד רודף אחר חבירו בגרון, (מיט אַ האַק, הרג'ענען אים [=להורגו]). שניהם היו בעלי-בתים שהיו נוסעים להבעש"ט מבני הישובים - היינו הרודף והנרדף - ונתעלף התלמיד.

(ביאר כ"ק:;) היינו [שנתעלף] מזה אשר בכלל נמצא ענין כזה, ומראותו בעיניו איך שעלול ליהרג אדם מיישראל, ומזה אשר בין מקושרי הבעש"ט נמצא ענין כזה.

וכשעוררוהו, אמר לו הבעש"ט אשר זה לא הי' בפועל, רק מה שהרודף בעת התרגשותו האָט אַ טראַכט געטאָן: "איך וואָלט אים הרג'ענען" [=חשב כי ברצונו להורגו] - היינו את הנרדף. ובעולם עליון יותר, הנה המחשבה הוא פועל, והוא רודף בזה אחר חבירו בגרון להרגו [דמזה רואים] עד כמה נוגע מחשבה של ישראל, ובוה שהעביר ידיו על פניו, הראה לו הדבר כמו שהוא.

והמשך הדיבורים הי' מובן, אשר להיות אַז ער [כ"ק אדמו"ר שליט"א] טראַכט וועגן יעדערן [=חושב אודות כאו"א], והעדר הידיעות זמן רב עד כמה איז אים שווער, אז ח"ו זאל ניט אריין פאלן איזה מחשבה וועגן יענעם, כדרך הרגיל בכל אדם, אז עס פֿאַלט חלילה עניני מרה שחורה כשאין לו ידיעה [=.....],

וניכר הי' אשר סיפור המעשה הנ"ל הוא בכלל עד כמה בכל אחד מיישראל נוגע מחשבה אודות זולתו, וכ"ש אז מען דארף טראַכטן וועגן יענעם לפעול במחשבה הזאת. וניכר הי', אשר עד בירור הדבר הנה עליית המחשבה כו' זה נוגע ביותר.

חושב הנני, אשר בשים לב להדברים הנ"ל, תבין הענין האמור בזה, וכמה פעמים אמר לי כן, ותבע על זה ביחוד, אשר בעת צרה ר"ל מודיעים תיכף, ואח"כ בעזור השי"ת אין מודיעים כלל^א.

?. ראה גם 'אגרות-קודש' אדמו"ר מהוריי"צ ח"ו ע' קיב ואילך (הועתק ב'היום יום' כט תשרי). ושם **שצעק** בחמתו: "הייתי קורע אותו כדג". וכאן שכל זה הי' **במחשבתו**.

יא. ראה לקו"ש חלק יא ע' 174: וע"ד פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שישנם 'צרות-חסידים', דבעת שטוב להם אין "באים" . . ורק כשנמצאים בעת צרה ר"ל באים בתביעה כו' שצריכים ל"מופת". - ראה גם 'אגרות-קודש' אדמו"ר מהוריי"צ חלק ח ע' שמז: "אינני אוהב את הצרות-חסידים, כלומר מי שח"ו יש לו איזה צרה. . ובא אלי לגלות את לבבו ומבקש לעורר רחמים עליו ועל ב"ב לברכם, הם אצלי צרות-חסידים".

כפי הנראה אשר סיפור המעשה הראשונה היתה בשביל זה לתרץ, אשר לכאורה אינו מובן, מהו ההפרש, הרי יכולים לבקש סתם אודותו ולעורר רחמים רבים עבורו. וע"ז סיפר המעשה כי יש הפרש בין הפ"נ ולזה צריכים לידע מצבו.

באמת הענין דרוש ביאור, כי יש בזה כמה ענינים להבין ולהסביר, אבל חושב הנני אשר בין [כך] תבין הענין אם הינך עוסק בדא"ח². הגם כי וודאי לערינסט דו נט אזוי פיל וויפיל אין דוקשיין [=אינך לומד כפי שלמדת בדוקשיין], כי כפשוטו הרי תנאי המקום אחרים המה. וכפשוטו הרי צריכים ליתן זמן על הילוך יותר מעל כל מלאכת השחיטה בדוקשיין, בכ"ז בטח הנך לומד חסידות בהתעסקות.

בכלל חדשות אין כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע למארינבאנד³, כי אף שלא הי' כלל בדעה הפעם לנסוע, כי המצב באופן כזה אשר אין שייך לחשוב מזה, אך גברו עליו דברי הרופאים ובדוחק עלה למיעוט אנ"ש והמכתבים התמימים דפה להשיג על הוצאות הנסיעה. ומקום הננו אשר יעזור השי"ת וישלח לו הדרוש לו גם שם. המתקבל מכם נשלח לשם. ביום הגאולה י"ב תמוז הי' דרך מסעו למארינבאנד בוארשא, והשי"ת יעזור כי נסיעתו תהי' לתועלת.

ידידכם הדו"ש בכט"ס

יחזקאל פייגין

פ"ש מיוחד לכבוד דודם הנכבד החסיד הר"שז ש' אלפערט⁴, ולאחיהם⁵ הנכבד מוהר"ר אברהם שי'.

יב. = בדברי אלקים חיים.

יג. ראה הערה 6.

יד. ראה אודותיו 'זכרון לבני ישראל' ע' קעו.

טו. ראה הערה 2.